

ՄԱՐԿԵՏ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

Տարեկան ցուցիկ 6 Արժաք Մեծիտիկ
Արժաք 50
Մեկ ծանուցումը տողին 2 դարձող է
Ստորագրութիւնները կանխիկ են:
Ստորագրութիւնները ամեն ամսոյն 156
էւ 156 կը սկսին:

Դուրս երթալիք լրագրութեան համար
ծախքը առ նուրի վրայ է:
Լրագրայ վերաբերեալ համար կամ որ
եւ իցէ գրութիւն լրագրութեան պիտի
ուղարկուի. եւ ասոնց համար Ժախ
քը խրկողին վրայ է:

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ 1 ԴԵՍԵՄԲԵՐ
ՊՐԵՍՏԱՅԻՆ ՀԵՌԱՐԱԿԱՆ

ԼՈՒՐԵՐԸ

Լոնտոն 4 դեկտ.

Յորինը կը բռնուի եւ հասնի կը հասնի:
Արժաք 40 50: — Դանուր 37 40: —
Եղիպտացորեն կարգին 55: — Խալապիլ 44 50:
— Գարի 25 50: — Դաւաք 50: — Խալուէ 68:
— Բոնաօրիս 92 3/4: — Օսմանեան 58 3/4: —
Փոխառութիւն 71: Երբ 70 1/2:

Մարսիլիա 6 դեկտ.

Յորինը կառավարութիւն յոյս դնով. ետեւէ
հասածը շատ չէ: — Մետաքս, խալապիլ, թուր:
— Սուսամ 60 50, կառավարութիւն — Գոսանա-
նալութիւն 24 97 1/2: — Զոնտոնեան կը բարձ-
րանա 70 45: — Բոնաօրիս 92 3/4:

Լոնտոն 8 դեկտ.

Յորինը կիջնայ: Խալապիլ 53 57: Եղիպ-
տացորեն Խալապիլ 51: — Գարի 24 50, թուր:
— Մետաքս Պարս. եւ կոստ. 40 50, 44 50:
— Բոնաօրիս 92 1/4: — Օսմանեան 58 3/4, 59:
— Գոսանա 70 1/4, 74:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Եւրոպայէն ու Յունաստանէն այս
շաբթու եկած լուրերը վերջէն աստիճան
ճանաչելու են:

Մեղիկ թագուհւոյն երկրորդ որդի
Ալեքսանդր իշխանին Յունաստանի թագա-
ւոր ընտրուելուն վրայ տարակոյս մնացած
չէ. և թերեւ այս անգամ զրուած կետիւն
մնացած գործ մ'է:

Գաղղիոյ և Ռուսիա՝ այս ընտ-
րութեան ապագայ հետեւանքները կը
անելով՝ ամեն ջանք ի գործ կը դնեն հին
գաղղիական թագուհւոյն մը օգնութեամբ արդի-
ւելու, բայց եւրոպական արդի քաղաքա-
կանութեան հիմ եղող սկզբունքը՝ որ
եանկախ ազգի մը օրինակաւորութեան յայտն-
ուած քաղաքական յարգել և անոր ներքին
կառավարութեան վերաբերեալ գործե-
րուն չխառնուել, սկզբունքը՝ որոյ զօրու-
թեամբ 1815 թ. գաղղիական թագուհւոյն կրկին
կրկին եղծուեցաւ, Յունաստանի ներ-
կայ ինքնորոշ մէջ հզօր պատուար մը եւ
ղած է իրենց դէմ: Յոյներն այս սկզբունք
զօրութեամբ ազատ են Մեղիկ Ալեքսան-
դրի իրենց թագաւոր ընտրելու:
Մեղիկ ալ ազատ է իր շահուն յարմար
դասի նէ՝ ընդունելու, և չգտնի նէ չըն-
դունելու: Աւստի կը մնայ միայն գիտ-
նալ թէ Մեղիկ ալիս ընդունի թէ ոչ:
Այս մասին Մեղիկայէն եկած լուրերն
հակասական են: Բայց վերջին լրագրաց
բերին նայելով՝ ընդունուին առաւել
հաւանական կերելի:

Հաւաստի այս մեծ խնդրոյն վրայ
Եւրոպական լրագրաց տուած լուրերը:

Ռուսիոյ կառավարութիւնը առա-
ջներէն Գաղղիոյ կառավարութեան որ
վարան ծանուցալի մը զեկեն Մեղիկ
կառավարութեան և 1830 վերտ. 3 ին
լոնտոնի մէջ եղած նախորդման 3 յօդ-
ւածին անդո՞ծ մնալ պահանջեն, որուն
թուրութեամբ երեք պաշտպան տեւու-
թեանց (Գաղղիոյ, Մեղիկի և Ռուսիոյ)

Թագաւորան տոհմերն թագաւոր չալիս
կրնայ նստիլ Յունաստանի:

Գաղղիոյ լրագրութեան ոմանք ուժ կու-
տան այս առաջարկութեան, ոմանք ալ
անօգուտ կը համարին: Պրանա լրագրութեան
կրտէ թէ Գաղղիա չկրնար թողուլ որ Մի-
ջերկրական ծովն անգղիական լիճ մը ըլլայ:
Քոնսթանթնուպոլիս ալ կը հաստատէ
թէ Գաղղիա իր շահուն վնասմը չտեսներ
այս ընտրութեան մէջ, և ամենին ըսե-
լիք մը չունի թէ որ Մեղիկ իր արքայա-
զին Յունաստանի թագաւոր տայ. բայց
չյուսար:

«Ալեքսանդր իշխանին Յունաստանի դա-
հը նստելու Գաղղիոյ չէպէտ, կրտէ. բայց
յունաց թագաւոր մատակարարող մեծ
տէրութիւնը երկու դժուարութիւններ
ընէ կը հանգիստ. պէտք կըլլայ որ կամ
նոր թագաւորն իր սահմաններուն մէջ
ամիսով, և ասով թագաւորը ժողո-
վորեան աչքէն կենէ, կամ յունաց
փառասիրութիւնը քաջալիքէ, և այն ժա-
մանակ Արևելքի դժուար ինքնորոշ երևան
կենէ: Եւս այս դժուարութիւններուն
մէջ կիցայ Մեղիկ Ալեքսանդր իշխանին
ընտրութեամբ:»

Իսկ անգղիոյ լրագրաց բերանը բոլ-
րովն տարբեր է: Ոմանք ի սկզբան խախ-
կը մերժելն այս ընտրութիւնը. բայց հի-
մա բերանին կախողած է, ոմանք ալ այս
գործին ապագայ հետեւանքը վրայ խոր-
հորդածելով՝ կամ Արևելքի մէջ Մեղ-
իկ քաղաքականութեան փոփոխութիւն,
կամ Յունաստանի անկախութեան վե-
տանք մը կը տեսնեն ծայրը, և ըստ մեղ-
իքաւունք ունին:

«Ասալ է կարծել, կրտէ Տէյլ
Ալեքս. թէ Մեղիկ իշխանին Յունաս-
տանի թագն ընդունի նէ՝ Մեղիկ հեռ-
ունեցած կապիտէն կարճապէս: Ալեք-
սանդը կրնայ մեղի ըսել ներքեւէն ծա-
գելիք հետեւանքը: Մեղիկ մեծ մասամբ
ընկերացած կըլլայ Յունաստանի արտա-
քին քաղաքականութեան, և անոր ամեն
գործերուն պատասխանատու կըլլայ: Մեր
կամքը հակառակ, և Ալեքսանդր բոլոր
ներուն դէմ, Մեղիկ ու Յունաստա-
նի մէջ յարաբերութիւնները պաշտպա-
նի ու պաշտպանեալ յարաբերութիւն
կըլլան, պաշտպանի մը՝ որուն խրատները
շատ անգամ կը մերժուին, և պաշտպան-
եալի մը որ միշտ զգոհ կըլլայ:»

Թայմը լրագրութեան որ առաջ գէմ էր
Ալեքսանդր իշխանին ընտրութեանը, հիմա
իր կարծիքը փոխած է: «Նոյեմբր 25
թուոյն մէջ կրտէ: «Թէ որ Ալեքսան-
դր իշխանին Յունաստանի գահն ենէ, քան-
զան դժուարութիւններ կը ծագին Մեղ-
իկ համար: Յոյները կուզեն ընդարձա-
կիլ Իսանայի ու Թրակիայի գաւառնե-
րը, Ալիւրի և Քիոս կղզիները և դուցէ
մինչև Ս. Պօլս ձեռքբերին անդունելով:
Ի՞նչ կըլլայ այն ժամանակը Մեղիկ
զիրքը՝ կապիտէն չըլլալ. և կրնայ եւ-
րոպական բանակցութեանը մասնակցիլ:»
Ետեք ըսել ետեւ, Թայմը երկու օր
ետքը կարծիքը կը փոխէ և կրտէ թէ Մեղ-
իկ իշխանին առաջարկուած թագը չըն-
դունիլը իմարութիւն է:

Մօրիսիկ Ռօսթ լրագրութեան ալ կրտէ
թէ Մեղիկ կուզէր 1830 թ. գաղղիական
թիւնը յարգել, բայց անհեղձ որ միւս
երկու մեծ տէրութիւնները չեն յարգեր,
ինքն ալ ազատ կըլլայ իրեն յարմար երե-
ցածն ընելու, և պիտի ջանայ որ անմիջա-
մտութեան սկզբունքը չաւուրի:

Մօրիսիկ Ռօսթին այս խօսքերէն
յայտնի կը տեսնուի որ Մեղիկ կառա-
վարութիւնը միտք ունի Մեղիկ իշխանին
ընտրութիւնը ընդունելու:

Միւս կողմէն Ռեքսպուբլիկէն նո-
յեմբր 24 թուով լուր կուտան թէ Ռու-
սիոյ կառավարութիւնն ազգու կերպիւ
կընդգիծնայ Մեղիկ արքայադուստրն ընտ-
րութեանը, և նաւախումբ մը կը հանէ
Միջերկրական ծով:

Յունաստանին ալ հետեւեալ կարեւ-
որ լուրերը կ'ենան:

Նոյեմբր 17/29 թ. Ալեքսանդր քաղաքա-
կան ու ռուսական դեսպանները ծանու-
ցալով մը ինքնուրոյն են առժամանակե-
այ կառավարութեան թէ 1830 թ. նախ-
որդան երրորդ յօդուածը՝ որ երեք պաշտ-
պան տէրութեանց տոհմին Յունաստանի
թագաւոր նստիլը կարգիլէ, իր զօրու-
թիւնն անեղծ կը պահէ:

Հետեւեալ օրն ալ Լոնտոնի հե-
լեական դեսպանին կողմէն հեռագրով
լուր հասնի թէ Մեղիկ ընդունիլը
Ալեքսանդր իշխանին ընտրութիւնը:

Ալեքսանդր իշխանին այս վերջին
լուրին հաւատ չընծայելով՝ պատգամաւո-
րութիւններ զօրիկ են առժամանակեայ
կառավարութեան առաջարկելու որ ժո-
ղովրդեան ընդհանուր քուէ արկութեանը
յանձնուի թագաւորին ընտրութիւնը:

Առժամանակեայ կառավարութիւնն
ալ սոյն առաջարկութիւնը ընդունելով,
հրովարտակ հանդէս է որ լաւ դեկտ. 4 ին
ընդհանուր քուէ արկութիւն ըլլայ թագա-
ւորի ընտրութեան համար:

Յունաստանի զանազան գաւառներէն
առնուած տեղեկութեանց նայելով, բոլոր
ժողովուրդն Մեղիկ Ալեքսանդր իշխանին
համար քուէ տարւալ պատրաստուած է:

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Օգտատախտ Ինքնակալը երեքշաբ-
թի իրիկուն Քիւսիկ 2 էքմէ՞՞՞ զնաց
որս ընելու, և հինգշաբթի իրիկուն Ս.
Պօլս վերադարձաւ:

Թիւրքաւորաց շրջաբերութենէ վեր-
ջուելուն պատճառաւ՝ ասիէցոսաւ հա-
սարակութեան մէջ թղթաւորակ հաշ-
ւով եղած առնելը տալիքներուն համար
օրինաւոր կարգադրութիւն մը ընել հարկ
ըլլալով, այս կարգադրութեան համար
առեւտրական գործոց պաշտօնատունը վա-
ճառականներէ և սեղանաւորներէ յանձ-
նաժողով մը կազմուեցաւ, և յատկապէս
տէրութեան պաշտօնէից ժողովին մէջ սոյն
կարգադրութեան համար եղած պրոշու-
ները կարգադրուելով, առաջմը հաստատ-
ութեան մէջ եղած մասնաւոր առնելը
տալիքներու մասին եղած հետեւեալ կար-

գադրութիւնները կայսերական բարձր հը-
րամանաւ հրատարակուեցան: Քիւսի
թէն որբերու և Ս. տղիքի ստանկներու
կարգադրութեանը վերաբերեալ որոշում
ներն ալ պիտի հրատարակուին:

Հաւաստի թղթաւորակ հաշւով ե-
ղած առնելը տալիքներուն կարգադրու-
թեանը համար եղած որոշումը:

Թէ փոխ առած ստակի կամ թէ
առեւտրի և կամ ուրիշ պատճառաւ
թղթաւորակ հաշւով, այսինքն թղթա-
ւորակ անցած ժամանակ զուրուշ անու-
նով եղած պարտքերը, Տար-Իւլ-Պիւ-
նունի մէջ թղթաւորակներու փոփոխու-
թեան համար ի գործ դրուած տնօրէ-
նութեանը համեմատ, հարկւրին քառա-
սուն մաքուր ստակ և հարկւրին վաճառու
Խահար Նեփիտով վճարուիլը որոշուած
է: միայն թէ Խահար Նեփիտի տեղ
կրնայ անոր գինն ալ հատուցուիլ:

Ալեքսանդր երսուն և ութ զու-
րուշէն վար եղած պարտքերը և այս դու-
մարէն վեր մնացորդը՝ Քոնսթանտնու-
պոլսէն կարելի չըլլալուն, այս մընա-
ցորդներուն երեքէն մէկը վար երթալով
պիտի վճարուի:

Ստակին տոկոսն ալ զրամագլխին վե-
րաբերեալ ըլլալով, նոյնպէս այս կարգադ-
րութեան համեմատ պիտի հատուցուի:

Որ և իցէ պարտք այս կարգադրու-
թեան համեմատ վճարուելու համար մին-
չէ 1863 օտաւտոս ամսոյն վերջը ժամանակ
որոշուած է: մինչև այն ժամանակ պարտ-
քերին չվճարողները՝ անկէց վերջը ամ-
բողջ մաքուր ստակ վճարելու պարտա-
ւորեալ են:

Պաշտօնական պայմանագրութեամբ
եղած ուրիշ գործերն ալ այս որոշման
համեմատ գործադրուիլ հարկ ըլլալով,
այս տեսակ գործերուն սեղաններէ ամի-
սէն վերջը մնացած վճարքներն ալ հա-
րկւրին քառասուն մաքուր ստակ և վաճ-
սուն քոնսթանտնուպոլսի հատուցուի:

Թղթաւորակ բարձմանէն առաջ
զուրուշի հաշւով եղած անշարժ ստաց-
ուածոց վարձքներուն վրայ ըլլալը կար-
գադրութիւնն ալ վրչ օրէն պիտի հրա-
տարակուի:

Մայրաքաղաքի մէջ բացուելիք ար-
ուեստահանդէսին շէնքը Ալեք Սէյտանի
հրապարակին մէջ շինել որոշուեցաւ:
Առաջին յոտագաւորին ալ մեծնալով չի-
խանակ 4000 կանգունի՝ 6000 քառակու-
սի կանգուն պիտի ըլլայ: Արդէն չորս
ճարտարապետ վրանին առած են շինու-
թիւնը, ամեն մէկ կանգունը 232 զուրուշի:

Հաւաստի արուեստահանդէսին մէջ
ներկայացուելիք նիւթերուն դասակար-
գութեանը վերաբերեալ կանոնադրութիւ-
նը որ յիշած էինք անցեալ հինգշաբթի
օրուան Մանրալոց թերթին մէջ:

ՅՈՒՆԱՆԱՐԱՍՏԱՀԱՆԴԵՍԻՆ ՆԵՐ-
կայտալիք ամեն մէկ գաւառի բերքերը
նոյն գաւառին բնակիչներէն ընտրեալ և
երբեք գործակալ Ս. Պօլս զրկուած յա-
ջողակ և պարկեշտ անձի մը պիտի յանձ-
նուին:

Բերքերուն փոխադրութեանը և Պօլ-
սոյ մէջ գործակալին համար ըլլալը ծախ-

գուժեամբ Տէր Գաբրիէլ Արքայան առաջնորդին Ազգայնականի:

Այսպիսի մարդասիրական մեծ բարեբաղութիւն մը, արդարեւ ազգային շնորհակալութեան արժանի է:

—Ապրաքաղաքի Յունաց ընդհանուր հիւստատարանին իշխանութեան տակէն զոյգ հիւստացիները չորեքշաբթի օրը նոր թագաւորին մը ընտրութեան համար քուէարկութիւն ըրին իրենց հիւստատարանին մէջ:

Այս ընտրութեան քուէհամարը ազգային ընդհանուր ժողովոյ երեսփոխանաց ընտրութեան քուէհամարէն անմիջապէս ետքը պիտի կատարուի:

—Հինգշաբթիէն ուրբաթ լուսնալու փշիւրը Գուգիւնձուգի Եկեղեցին զոգիւր մաներով, բոլոր ծանրազին զարդէն ըրն ու անօթները վերուցեր տարեր են:

—Չորեքշաբթի փշիւր ժամը չորսին միջոցները Օրթագիւղ տուն մը բռնկեցաւ. և թէպէտ սաստիկ հով ալ կար, բայց օդնութիւնները շուտ հասնելով չէր զընցին որ հրդեհը ծաւալէր, եւ միայն բռնկած տունը պայքեցաւ:

—Հանդիպելու գրուած նամակները կը ծանուցանեն թէ՛ երաշտութիւնը մեծ վնաս պատճառեց է աշխան սերներուն: Չիթենեաց ծաղիկ առատութիւնը որ մեծ յոյսեր կուտար մշակողներուն, ապարդիւն ելելով՝ այս բերքն ալ նուազ է եղեր, հետեւաբար օրէ օր ձէթին (գէթ եաղիկն) կը բարձրանալ սկսեր է:

—Կարօլին մէջ հրատարակուած Քուռիէ տ'Եթայի անուն լրագրոյն մէջ կը կարդանք թէ՛ վերջին օրերս Կարօլի Առաջինէն նահանգին մօտերը փոքրիկ դիւղի մը մէջ աւապահներու խումբ մը տասն և վեց մատաղահասակ այլ իրենք ծնողներէն նստել ու եղբայրներուն թեւերուն մէջէն կորցրել առեր են՝ առանց ի գուժ և ի կարեկցութիւն շարժելու անոնց ազգանքէն և թափած աղեղորով արտառքէն: Յետոյ այն անմեղ տղայոց վրայ գաղաւթահան ոճիրներ գործեց են զեղին վարդներուն մէջ և ամենուն աչքին առջև. և որ աւելի տոկալին է, կրտսէ լրագրողը, ահաբեկ ծանրորդներն ալ այս տարօրինակ չարագործութեան ընկեր և գործակից ըլլալու բռնադատեց են մահուան սպառնալիցով:

Այս ահուկի զազանութիւնն ընողները Կարօլիի գահակալոյ թագաւորին իրաւունքը պաշտպանելու համար հռոմի հողէն վարձուած զինուած ու Կարօլիի հողը զօրուած հրոսակներն են, որոնք Աստուածային իրաւանց և կրօնի պաշտպանութեան անունով ամեն անգործութիւն և ոճիր անխնայաբար կը գործեն: Մեր ընթերցողներէն համոզելու համար որ աշխարհիս մէջ քաղաքակրթութեան և յուսալուծութեան բուն կեդրոն համարուած եւրոպական քաղաքներու մէջ անգամ խիստ արտառուց և պայան զակ գաղափարներու հետեւողներ յաճախ կը գտնուին, արժան կը համարինք հետեւեալ ծիծաղաշարժ լուրը ընթերցողաց աչքին առջև դնել:

«Անդրոյ մէջ գտնուած մարգարէական գաղտնի (տեսակ մը բողոքականներն) տղակերաններն մէկ քանին, այս օրերս կը քարոզեն եղեր Ամերիկայի մէջ թէ 1867 տարին աշխարհի կատարածին թուականն է. և կը հաստատեն եղեր խորին համոզմամբ մը թէ՛ սուրբերը այսինքն իրենք լսելէն եղողները՝ մօտ ժամանակէն պիտի աներկեղ ըլլան աշխարհէս, առանց մահկանացու մարմիններն ձգելու, և 1867ին Քրիստոսի հետ դարձեալ աշխարհ պիտի գան՝ Սեուր հալածելու համար երկնաւոր զինուորութիւն մը կազմելով: Այս մարգարէութեան ստուգութեանը իրեն ապացոյց կրնն եղծր նաև թէ «Հայաստանի վեցերորդ զինոյն 12 համարին մէջ ծանուցուած երկրաշարժը ուրիշ բան չէ, բայց եթէ 1789ի գաղափարն յեղափոխութիւնը, արեւի խաւարումը Լուգովիկոս վիշտասանէ:

Բորի մահէն, և արեան դունով տեսնուած լուսնը՝ Մարիամ Անթանիթ թագուհին երեքական վախճանն է: »

Այս արտառուց լուրը տուող մարգարէական լրագրողը կաւեղնէ թէ, այս հօր տպացոյցներէն ետեւ՝ անհաւատկամ վրէթեալան ըլլալու է մէկը որ 1867 թուականը աշխարհիս կատարածն ըլլալուն վրայ տակաւին երկրայի:

—Աւրապոյ մէջ երկար ժամանակէ ի վեր փորձով անհաւատ է որ արեւաակից ամուսնութիւններէ սերեալ զուակներն բոտ մեծի մասին խուլ և համարձեւ լան: Պարիզի բժշկական Ազգէթ լրագրին մէջ հրատարակուած նոր անդեկութիւն մը կըր Պիտուիեանց ձեռնարկին հաջորդած է Տօթմոր Պուտեն երեւել բժիշկը, բացմակիւ փորձելու վրայ նոր ապացոյց մ'ալ կը յաւելու:

Արշաք քաջառողջ և բարեկամ ալ ըլլայ մէկը, արեւակից ամուսնութեան մէջ միշտ կամ խուլ և համար, կամ ուրիշ բանական թերութեան սերունդ մը պիտի ունենայ կրտսէ: Եւ ընդհանրապէս իրեն թեան և համարութեան տարածումը արեւակից ամուսնութիւններէ սերեալ համարելով, կը յաւելու թէ այս հիւստորութիւնը արեւակիցութեան տարածման հետ ալ կ'աճի: Եւ այսպէս որ հետազոտութեանը գտնի է թէ՛ արեւակից չեղող ամուսնութեանց մէջ եթէ մէկ խուլ և համար տղայ մը սերելու վտանգ կայ, այս վտանգը համեմատաբար մինչև հարիւրին 70 կաւելնայ արեւակից ամուսնութիւններէ սերեալներու վրայ:

Բացմահմուտ բժիշկը մանաբնին խուլապիւթութեամբ այս մասին լեռնի տեղեկութիւն տալէն վերջը, իրեն թեան և համարութեան ժառանգական աստ մը չըլլալը կը հաստատէ, և իրեն ապացոյց բաժնեւորուէ: Պրոքտորի ընտելանքներն երկու քաջառողջ եղբայրներ կը յիշէ, որոնք իրենց հօրեղծոր երկու աղջկանց հետ ամուսնանալով, մեծ եղծորն անբարեկիցաւոր խուլ և համար է եղեր, և վերջը եղծորն ունեցած վեց զուակներուն մէջ միայն առջինէն թէ և կը լսէ, բայց տալապայման երկչոտ է, իսկ միւսները՝ բաց ի մէկէն որ մեռեր է, չորսն ալ խուլ և համար են կրտսէ:

—Յունաստանի երկրին մէկ մասը թերակղզի մըն է՝ որ Ալբորոսիս կըսուի, և Ալորնիս քաղաքին մօտ Յունաստանի հիւսիսային մասին կ'աճէ և երկար և նեղ ցամաքով մը որ Ալորնիսեան պարանոց կըսուի:

Հին ժամանակներէն այս պարանոցը կտրելու և երկու կողմի ծովը ջրանցքով միացնելու ամբողջութեամբ ձեռնարկուած էր: Մեծն Արքայանքը, Իւստուր Պոպոլիէտ, Ալիսիանքը յոյն թագաւորները և Յուլիոս Աստուր ուղեր էին այն պարանոցը կտրելու և ժամանակ չէին ունեցեր: վերջապէս Մերոն Կայսրը դործի ձեռք գտնելու, բայց մահը վրայ հասնելով կիսկատար մնաց:

Այս օրերս ընկերութիւն մը կազմուելի է Յունաստանի մէջ այս կտրելու գործը գլուխ հանելու համար, որ Միշերկական ծովուն մէջ Աւրոպացոյն աւարիութեանն ալ խիստ օգտակար կրնայ ըլլալ, Ալեքսանդրի երկարապտոյտ և վտանգաւոր ծովագնացներուն բոլորաբար դառնալու հարկէն զանոնք ազատելով և ծամբանին համառօտելով:

Բացուելը ջրանցքին լայնքը 34 մէթրոս պիտի ըլլայ կըսուի և խորութիւնը 6 մէթրոս, իսկ երկայնութիւնը 8000 մէթրոս, որ պարանոցին լայնքն է:

Հաշիւ եղած է որ այս ջրանցքը բացուելու ըլլայ նէ, Մարսիլայէն ու Միշերկական ծովէն Յունաստանի Ալիւրնի նաւահանգիստը զաւոյղ շողեւաններուն ծախան 90 մըն կը կարճնայ, որ փոքր բան չէ: Իսկ թօրեւտի շողեւաններուն ծախան աւելի կը կարճնայ:

Սակայն գիւ յայտնի չէ թէ Յունաստանի կառավարութիւնը պիտի ընդունի՝ այս կտրելու գործին համար իրեն

առաջարկուած պայմանները:

—Յունաստանի արդի կայսր թիւր եւրոպական լրագրութեանը համալրան հետազոտութիւններու ընդարձակ տարածելով մ'երաժէ վերջին օրերս:

Պրանքթորի Յունաստանի ազգային պարտուց համալրութեանը ընկելով՝ ասաները միլիոն երկու հարիւր չորս հազար անգղիական լիւրայի կը հանէ: Յայտնի է որ այս գումարն ալ միայն պարտքին պարտուց կը վերաբերի, որուն վրայ կ'է երկու միլիոն ալ առնուալը ներքին պարտուց գումար մը յաւելցանէր, «Յունաստանի պէս փոքրիկ տէրութեան մը պարտքը տասն և հինգ միլիոն անգղիական լիւրայի կը հանի, որ երկրին ընդարձակութեան և բնակչաց թուոյն նայելով, կրնայք ըսել թէ եւրոպական ուրիշ ամեն տէրութիւններէն աւելի պարտական է համեմատաբար: քան զի այս պարտքն իր մէկ միլիոնի չափ բնակչաց իւրաքանչիւրին ինկած բաժինն է երեք հարիւր եօթնասուն և հինգ շնորհաւոր: միլիոնը Տաճկաստան իր հարկատու երկիրներով 35 միլիոն ժողովուրդ մը կազմելով, քառասուն միլիոն անգղիական լիւրա պարտք միայն ունի ընդամենը որ իր բնակչաց վրայ բաժնելով՝ իւրաքանչիւրին հարիւր տասն և չորս շնորհաւոր կիլոնայ:

«Արժեւաւորութիւն խմբագիր Մասիս լրագրոյ:

«Ար ինքրենք որ հետեւեալ համառօտ յայտարարութեան անկիւն մը շնորհէք ձեր ազգութեան էջերուն մէջ:

«Մնոյս Յինչ չորեքշաբթի օրը «Խաւազիւթ թաղական խորհուրդը որ վերնադրելով և «Խաւազիւթի» տարածութեամբ յայտարարութիւն մը ցրուեցաւ: Գիւղիս մէջ սիկաւի թուղթ ծախող հրդեհայ ազոց ձեռքը՝ նոյն յայտարարութեան պատասխանի արժեք ունենալով կամ չու, նենալը՝ նոյն ընթերցողներուն գառմանը ձգելով, միայն հարկ կը համարինք յիշեցնել յիշեալ յայտարարութիւնը պատշաճ տեսնող պարտնոց, որ առաւել լաւ կընէին «Քանի մը Խաւազիւթի» տարածութիւնը գնել անոր ներքեւ, փոխանակ ընդհանուր անունով մը իրենց յայտարարութեան և ոչ մէկ բառէն ծառօթ ու թիւն ունեցող և իրենց գաղափարն իր բողոքովն հակառակ եղող բաղաձայնութիւնը զաւոյց սրտերը վշտացնելու:

Վերջոյն ալ յայտարարութիւնը չորս 1862 թուան խաւազիւթի:

Ի ԵՆԵՍԻՐԵԿԵՆ

(Շարունակութիւն և վերջ)

Արեւելեան թագաւորն այս ամբի ներկայացուցած խաղերուն մէջ կան շատ կտորներ որոց հայերն թարգմանութիւնը մընէ: Կը լսենք որ մեր բանասերներն ոմանք մեր թարգմանութիւնը կը գտնեն, ոմանք ալ կը պարտաւեն: Եւ զարմանալին այն է որ մէկը մի և նոյն թարգմանութիւնը առջին գոված ատենը, անգիւր ուրիշ մը հօտէ կը գտնէ: Առանկ գատաւաւ մը զարմանալի է ըսնք, քանզի բանասերութեան օրէնքները որոշ եւ հաստատուն ըլլալով, հարկ էր որ գատելու ձեռնհաս մարդիկ մի և նոյն գործին վրայ միօրինակ վճիռ տային: Անհրաժեշտութեամբ այս կարեւորութիւն չենք տար: Նախ որ թարգմանութեան մը լեզուն բանասիրական գատելու համար մտադրութեամբ կարգաւ եւ գրեն հարեւանցի մը բնագրին հետ համեմատել հարկ է: Երկրորդ՝ ոչ թէ գատել ալ խճճել կը համարինք առանկ գատել մը որ անհետհետ, այսինքն եղած զատուութեան ուժը հասկնացող, զարմութեան ալ աղէկ անգղիական չունեցող մարդոց առջեւ, սա ընդհանուր, ցեւ, անգիւր, հօտէ եւ ասանց նման բառերով կըլլայ: Մենք բանագատութիւնն ան կը հանգստանք որ բանագատութեան օրէնքներն մէկուն վերաբերելով թեւեթեթիւ որոշ եւ յայտնի կը ցուցնեն: Հասարակութեան մէջ, ուր մեծ մասն իր գառուութիւնը համարման վրայ միտակ հիմնուած է,

եւ համարում ունեցող անհին բերնէն ինչ որ լսէ, աղէկ կ'աճէ, իրեն պատուամ ընդհանրելով կրնայ. ասանկ հասարակութեան մէջ կըսենք, ընդհանուր բառերով եղած բանագատութիւնը բանագատութիւն չէ, եւ արդարաւոր բանասեր մը տուանց գործ մը ամեն հանգամանքներովն ըստ օրինի քննած եւ գատած ըլլալու, տեսարանի վրայ դեռատմանութեան բերնէն լսածէն գատելով, հասարակութեան մէջ այնպէս շուտով վճիռ տալու զգոյշ ըլլալու է: Հասարակութեան մէջ ունեցած համարաւոր եւ պարզ մարդոց դիւրահասանութեանը վրայ վստահելով: գործ մը հարեւանցի վճիռը՝ հեղինակն ու գործը միանգամայն հասարակութեան առջին պայմանի է: մանաւանդ եթէ հեղինակն այնպիսի մէկն է որ կարողութեանը փորձը տուած է:

«Իհնարի խաղամոլ» կոչուած կատակերգութեան թարգմանութիւնն է որ նոյնմը 10 շաբաթ զիշեր առջի անգամ խաղացուելով մեր բանասերներուն վրձը խմբէ մը «հօտէ» թարգմանութիւն կոչուելու գովադրութիւնըն ունեցաւ: Այ միայն յիշեալ կտորին՝ աղ եւ մեր ուրիշ թարգմանութեանց անհրաժեշտ լալը, մանաւանդ թէ անոնց մէջ մեր կողմանէ աշխարհագրական բնութեան ու կարօտութեանը պատասխանող հանգարտ բայց զգալիորոգութիւն (հօտէ) մը եղած ըլլալը յայտնի պիտի տեսնուի, եթէ անոնք բանասիրական օրինաց եւ ճաշակի համեմատ խնամով ընհանուրն: Բայց եւ այնպէս մենք կ'ուզենք մեր թարգմանութեան մէջ աշխարհագրական բնութեան մեր բռնած ընթացքին համարը տալ, ուստի մեր կարծիքն ալ այս բաւական կարեւոր նիւթին վրայ հասկնցուի:

Կարծեմ չէր կրնար պահանջուիլ որ մենք նոր աշխարհագրագ մը տուէ՞նք, ոչ ալ անհրաժեշտ պէտք միջակին մէջ այնպէս նորանշան երեւցնէ՞նք, որ ընդհանրապէս ինքուր, եւ ասանկան աշխարհագրագ երեւոյն ինչ ըլլալը չ'ընդունանք ալ մեր թարգմանութեան աստուծութիւնը մէկէն զգային: Բայց մինչ, եւ ամեն հայերէն մարդոց դրոշմը, կը պահանջուի առանց արեւմտականութեան, ընտիր ճաշակի օգնող նորոգութիւն եւ կանոնադրութիւն մը որ լեզուի հետեւ եղողներուն գիտութեանը օրէնքն ինչպէս ինչպէս վերաբերի: Այս կանոնադրութեանը օրէնքն մեր ընտիր գրութեանց մէջ, նոյնպիսի այն թարգմանութեան մէջ կայ: Ըլլալն ալ ապացուցանելու պատրաստ ենք: Եւ կը յուսանք թէ Կլաւի խոստովանուի, եթէ անգամ մը մտադրութիւն ըլլայ, կամ մենք մտադիր ընենք այն կէտերուն որոց վրայ կանոնադրութիւնը ըսածին կը խաչանայ: Այս կանոնադրութիւնը ջանադած ենք երեւցնել նախ մեր գրած աշխարհագրական կարգին մէջ: Պէտք է գիտնալ որ, ինչպէս թիւ մը յառաջ ըսինք, մեր աշխարհագրագ լեզուն, իրեն հին հայերէնէն ծնած, եւ քանի մը օտար լեզուաց, մանաւանդ թուրքերէնէն ազդեցութիւններ տակ ինկած, իրեն յատուկ ոգի կ'ունի: ալ երկու լեզուի ոգւոյն ազդեցութեանը տակ է, հին հայերէն ու թուրքերէն: Կարծեալ պէտք է գիտնալ որ լեզուներուն կարգը կամ շարքը կրկին է, վերլուծական եւ բացառական (անորմէն, անորմէն): վերլուծական կարգը մտածութեան բնական կարգն է, եւ կ'սկսի անկէ՛ ուստի միտքը, ըստ սկզբունքի, խորհելու կ'սկսի իսկ բացառական կարգը վերլուծականին հակառակն է, եւ կ'աւարտի հետ ուր ան կըսկընի: Աշխարհագրական կարգն ընդհանրապէս բացառական է, եւ այս կարգը այնչափ աւելի բացարձակ է, որչափ ավելի թուրքերէնը կը տիրէ: Գրաբարին ազնիւ օրէնքն, այնչափ աշխարհագրական կարգը վերլուծականին կը փոխուի: Բայց տակաւին բացառական կարգը աշխարհագրական որոշ կարգն է: Աշխարհագրական բացառական կարգը ինչքին թերութիւն մը չէ: մանաւանդ որ նոյն իսկ գրաբար լեզուն որուն բնական կարգը վերլուծական է, բացառական կան կարգը: ալ ընդունաւորութիւն ունի: Եւ սովորաբար մեր ընտիր մատենագրաց մէջ երկու կարգը խառն կերեւան: Այսպէս աշխարհագրագ միանգամայն հայերէնին ու թուրքերէնին առջեկցութեանը տակ ըլլալով, եւ անոր տիրող կարգը բացառական ըլլալով, մենք աշխարհագրագ գրելու ատեն որչափ կը ջանանք որ գրաբարին ոգին թուրքերէնէն աւելի տիրող ընենք, նոյնչափ ալ հարկ կը տեսնենք որ բացառական կարգին ազդեցութիւնը պահենք, որով նախադասութեանց խմատն ամփոփ եւ զիւր ընկալ կըլլայ: Կերեւի թէ մեր բանասերներն ոմանք աշխարհագրական կարգին վրայ մեր քրտած այս դիտողութեանը մտադիր եղած չ'ըլլալով ինչպէս էր բնութեւնը կը կարծեն թէ մեր աշխարհագրագ

Կ. ՊՕԼԻՍ ԶԻՆԻԼԻ ԽԱՆ